



Tuần Báo Vô Vi

2 tháng 5 năm 2021

Số 549

Email: tuanbaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám



Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Muốn vô giới hạn là sao?
- 2) Tình thương do đâu mà có?
- 3) Vì sao làm người lại không thương người?
- 4) Loài người ai cũng biết thương?
- 5) Loài người ai cũng biết ghét thương tại sao?
- 6) Tình cảm là sao?
- 7) Tu lâu lại kêu dậy tình cảm tại sao?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Montréal, 13-07-2003 2: 41 AM 1) Hỏi: Muốn vô giới hạn là sao? Đáp: Thưa muốn vô giới hạn là muốn không bao giờ ngưng. Kệ: Túi người không đầy không muốn ngưng Ruột nở bụng to đều ứ đọng Tức bụng căng hông chuyển lòng vòng Thân tâm bất ổn chẳng giờ thông.	Montréal, 14-07-2003 12: 50 AM 2) Hỏi: Tình thương do đâu mà có? Đáp: Thưa tình thương do tình cảm mà ra. Kệ: Tình thương biểu lộ từ thương yêu Xây dựng tâm lành trong ý động Quyết định thương yêu tự cứu mình Thành tâm học hỏi chuyển ân tình.
Montréal, 15-07-2003 8: 28 AM 3) Hỏi: Vì sao làm người lại không thương người? Đáp: Thưa ghét người tại thiếu trí. Kệ: Thiếu trí sân si giận khắp nơi Hòa đồng học hỏi không còn giặc Thương mình thương họ giải thông đường Mở trí khai tâm học tình thương.	Montréal, 16-07-2003 2: 47 AM 4) Hỏi: Loài người ai cũng biết thương? Đáp: Thưa loài người ai ai cũng biết thương yêu. Kệ: Sanh ra ai cũng biết thương yêu Trời đất hình thành lại biết nhiều Khó khổ tự cam tự đặt siêu Quy nguyên thanh tịnh tự thông điều.
Montréal, 17-07-2003 2: 50 AM 5) Hỏi: Loài người ai cũng biết ghét thương tại sao? Đáp: Thưa loài người còn sống ai ai cũng biết ghét thương. Kệ: Bẩm sinh loài người còn sinh sống Chuyển biến vô cùng luật hóa công Định luật chơn hành không chuyển động Thực hành trong khổ chuyển lòng vòng.	Montréal, 18-07-2003 1: 55 AM 6) Hỏi: Tình cảm là sao? Đáp: Thưa tình cảm là thành tâm phục vụ lẫn nhau lâu ngày thành ra tình cảm. Kệ: Thương tình quyền luyện nhớ thương nhau Phục vụ thành tâm thành tiến bước Cứu vớt chung vui cùng dẫn tiến Thương yêu cởi mở tự thành hiền.
Montréal, 19-07-2003 2: 20 AM 7) Hỏi: Tu lâu lại kêu dậy tình cảm tại sao? Đáp: Thưa tu lâu gieo duyên tự bước vào. Kệ: Nhà trồng tâm lành gieo mền cảm Thành tâm phục vụ trí tâm an Có không không có lại bằng hoàng Uyển chuyển chính mình gieo động loạn.	

PHỤ ÁI MẪU ÁI

Phụ Ái 10 (tiếp theo)

...
Chúng ta là Chủ Nhân Ông của tiểu thiên địa mà không biết ngự trị, không biết thực hiện chính trị cho chính mình. Không đem sự sáng suốt để bồi dưỡng trong chu trình tiến hóa sẵn có trong cơ tạng của chúng ta, trong sự phối hợp vạn linh mới kết thành một tiểu thiên địa.

Một người đứng đắn duyên dáng, đứng ra trước công chúng mà không hiểu mình, hồ thẹn biết là bao nhiêu. Xưng danh làm chánh trị, làm đủ thứ, mà không biết mình là ai, rồi tội ấy ai mang? Khi chúng ta không biết ta thì chúng ta tằm tối. Làm sai, trách sai, không hiểu nguyên căn, rồi giận ai bây giờ? Chết thì bị sa đọa xuống địa ngục. Vì gì? Vì lòng tham, bênh phe này bỏ phe kia. Không biết mình là ai, thì đâm ra phải sai. Không có người nào có thể làm đúng vì thiếu tu.

Cho nên, cần khôn vũ trụ, thiên cơ phải thay đổi. Phải cho những người đó có cơ hội để học qua sự tu học xứng đáng, rồi những người đó mới trở lại cái cơ Minh Vương Thánh Đức sau này.

Tại sao nói là Minh Vương Thánh Đức? Minh là hiểu được, Vương là mình. Minh là chủ của cái tiểu thiên địa này, rồi mới thực hiện những điều lành với mọi người. Đó là Minh Vương Thánh Đức. Còn những người chưa tu, chưa hiểu được căn bản của chính mình, làm sao hứa hẹn với toàn dân, làm được việc gì? Chỉ gây sự hận thù chém giết. Rốt cuộc không đi đến đâu. Chiến tranh tai hại, gây ra sự tham mà không xứng đáng. Cho nên, các bạn đã thực hiện được một thời kỳ rồi rốt cuộc các bạn chuốc lấy đau khổ vì tiền của. Rồi các bạn phải xa ra, xa sự thật, xa tình yêu, xa tình thương thực tế sẵn có của trời đất, của nguồn cội đã ban bố cho các bạn. Tới ngày nay, các bạn có tiền trong tay, có thể lực rất nhiều, nhưng phần hồn của các bạn u ơ đau khổ, bơ vơ ở cõi trần. Chẳng biết mình là ai. Rồi hô hào chánh trị, hô hào chuyện này, chuyện kia, chuyện nọ, chuốc lấy sự đau khổ của nội tâm thâm trầm.

Đừng tưởng cảnh sang trọng của các bạn là cảnh sung sướng đời đời đâu! Cảnh đó là địa ngục đang

giam hãm các bạn, đưa các bạn tới chỗ tối tăm, hình phạt đau khổ.

Cho nên, chúng ta ăn năn đi, sửa đi, tu đi. Tu là tu bổ sửa chữa, vun bồi sự sáng suốt và lập hạnh hy sinh vì dân, vì nước, vì cần khôn vũ trụ, vì tình thương đời đời của nhân loại. Đó mới là chánh trị chơn chánh, đem sự sáng suốt của bề trên về để tự trị. Để mong phần hồn có cơ hội tiến hóa, lập hạnh hy sinh chia sẻ cho mọi người trong hạnh bố thí thương yêu mới có tiến hóa. Quả địa cầu mới trở nên tốt đẹp.

“Nguyên lai cha mẹ hóa sanh”: Nguyên lai có cha có mẹ, mới có sự hóa sanh tại thế gian, nối tiếp với nhau.

“Trời ban tình cảm tự hành mới nên”: Các bạn ra làm một vị tại thế gian để dẫn dắt, lãnh đạo người này người nọ. Mà các bạn không hiểu rõ tình cảm của Trời Phật thì làm sao các bạn cảm động được dân? Cảm động được lòng người? Cho nên, chúng ta hiểu rằng tất cả đều do Trời ban. Chỉ chúng ta thiếu thanh tịnh mà thôi. Các bạn chỉ có học thanh tịnh là đủ rồi. Chứ không có kiếm bao nhiêu sách, đọc cho mất lời, rồi tâm loạn. Rốt cuộc không làm được việc gì tốt đẹp. Chỉ biết sửa mình, hành trì, thì mới nên.

“Tình thương siêu diệu tạo nên”: Chúng ta có một sự thương yêu vị tha đời đời, siêu diệu.

“Vô cùng thương nhớ bề trên hợp hòa”: Chúng ta tạo một nền tảng vô cùng thương nhớ. Quan phải thương dân, phải biết mình là dân. Phải biết thương yêu dân thì bề trên mới hòa hợp được, mới chiếu cho chúng ta một sự sáng suốt để tiến hóa. Còn không biết thương dân đâu có lãnh đạo được. Chính bạn còn không biết yêu bạn, không biết yêu thương cái tiểu thiên địa này. Tiểu thiên địa này có dân giả trong này. Một lỗ chân lông cũng là gia dịch của bạn, mà bạn không biết yêu thương nó, không biết đùm bọc nó, không biết bố thí cho nó được sáng suốt thêm nữa. Cứ lo cạnh tranh bề ngoài, lo thủ thế, rốt cuộc chuốc lấy sự hận thù mà thôi. Học lỗi đó để làm gì? Học lỗi đó là lỗi đi xuống, làm sao đi lên

được? Làm sao có cảnh đời đời. Làm sao đúng với lời xưng hô của chúng ta.

Chúng ta tu ở đây là chúng ta sửa hết, chúng ta hiểu sự sáng suốt của bề trên, đem xuống tự sửa. Trong đó, chúng ta tiến tới “huyền thể kinh”. Sự huyền diệu ở thế gian, mắt phàm không thấy. Một thể đứng trong tiểu vũ trụ này, chúng ta đã trở về với chúng ta. Chúng ta mới phát triển kinh tế sáng suốt để ảnh hưởng mọi người.

Các bạn không tiết kiệm cho các bạn, các bạn không hiểu nguyên lai của các bạn. Làm sao các bạn ảnh hưởng được người khác?

Cho nên cái sự “Tu”, nhiều người nhận định sai lầm. “Tu, tôi bỏ hết”. Tu là tu bổ sửa chữa các cơ giới, các tần số chính trị của căn khôn vũ trụ, của bề

trên đem sự sáng suốt xuống. Rồi kinh tế dồi dào, quân sự tốt đẹp. Hành trì, đó là quân sự. Các bạn làm Pháp Luân, Soi Hồn là đem sửa chữa. Nhứt thiết phải sửa chữa cấp kỳ theo luật lệnh của bề trên. Có chánh trị, có quân sự, có kinh tế, có đầy đủ thì những chính trị, quân sự tốt đẹp, từ đầu tới chân các bạn hòa hợp với căn khôn vũ trụ. Thực hiện tình thương và đạo đức thì lúc đó kinh tế các bạn dồi dào. Con người hết tham, hết chém giết lẫn nhau. Chỉ thực hiện những gì sẵn có của trời đất đã ban cho chúng ta và cống hiến cho mọi người, thì các bạn thấy tốt đẹp biết là bao nhiêu.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên



Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gửi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

TP HCM, ngày 10/3/2003

Kính thưa Thầy,

Đầu thư con kính chúc Thầy khỏe, vui vẻ và sớm hòa nhập với Đấng Cha lành để dìu dắt chúng con trên đường tu học.

Thưa Thầy sự trở ngại bước đường tu hành của con do nguyên nhân gì? CÚI XIN THẤY DẠY BẢO để con cố gắng tu hành, để khỏi phụ lòng dạy dỗ của Thầy.

Con.
NND

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

N D,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 10/3/2003 được biết con muốn hiểu ra nguyên do nào con tự thức và tu theo Vô Vi ? Chứng minh rõ rệt là con đã trải qua nhiều kiếp thỏn thức xuyên khổ cảnh, mới chịu tiến tới tu theo Vô Vi. Đó là duyên lành của

chính con, vậy con nên cố gắng thực thi cho kiếp này được sớm trở về nguồn cội, nó là một kỳ công chính con phải dày công thực hành.

Chúc con vui tiến.

Muốn đọc và hiểu được bài thơ Thầy gửi cho con thì phải học thuộc lòng 10 điều tâm niệm như sau :

- 1) Nhịn nhục và cần mẫn
- 2) Dứt khoát thất tình lục dục
- 3) Tha thứ và thương yêu
- 4) Nuôi dưỡng tinh thần phục vụ tối đa
- 5) Bỏ thí và vị tha
- 6) Đối đãi thật tâm và lễ độ
- 7) Sống tạm để cứu đời không phải để hưởng thụ
- 8) Giữ tâm thanh tịnh trong mọi trường hợp xảy ra
- 9) Quên mình trì niệm lục tự Di Đà
- 10) Hòa tan trong khổ mư cầu sớm thức tâm.

Học thuộc lòng 10 điều kể trên sẽ hiểu được nhiều điều hay ho, qua sự nhịn nhục tối đa.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên



Thi Ca của Đức Thầy

Melbourne, ngày 21 tháng 2 năm 2003
CHÙA TRÚC LÂM

Ô Hê ! Ô Hê !
Mừng vui đã lập thành chùa,
Trúc Lâm thanh tịnh an vui tâm hồn.

Ô Hê! Ô Hê!
Chung vui khai mở tâm hồn,
Bà con sum họp ác ôn tiêu trừ.

Ô Hê! Ô Hê!
An vui hơn hở người người,
Đồng lòng đóng góp rưới tưới cuộc đời.

Ô Hê! Ô Hê!
Chung vui chẳng muốn xa rời,
Ngôi chùa tốt đẹp là nơi độ đời.

Ô Hê! Ô Hê!
Tham sân tự thức xa rời,
Vui hòa đồng loại nghỉ ngơi nhẹ nhàng.

Ô Hê! Ô Hê!
Thắp hương cúng Phật bạc bàn,
Tây Phương cực lạc sống an đời đời.

Lương Sĩ Hằng. - Vi Kiên
(Bài hát này Thầy viết tặng chùa Trúc Lâm ở Adelaide, Úc Châu)

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả Tỳ Kheo Thích Minh Châu

CHƯƠNG I
4.05 PHẨM LỢI ÁI

41. CHUYỆN TRƯỞNG LÃO LOSAKA (Tiền Thân Losaka)

Với người muốn mình lợi...,

...
Trưởng lão Losakatissa ít được phước đức, nên ít nhận được đồ cúng dường. Truyền thuyết nói, dầu có lễ bố thí to lớn không gì sánh được, bụng Trưởng lão cũng không no, mà chỉ được ăn vừa đủ để nuôi mạng sống. Một muống cháo đổ vào bát của Trưởng lão hình như làm tràn đầy nên đem cháo cho người sau. Khi cháo được đổ vào bình bát Trưởng lão, người ta nói cháo trong đĩa của người cúng như biến mất. Các đồ ăn cúng khác cũng như vậy.

Trưởng lão sau một thời gian, thiền quán được tăng trưởng, chứng quả A-la-hán tối thượng, nhưng vẫn được đồ cúng dường ít ỏi. Thọ hành trưởng lão dần dần giảm thiểu, và ngày nhập Niết-bàn đã đến. Tướng quân Chánh pháp hướng tâm đến, biết ngày trưởng lão đắc Niết-bàn vô dư y, tự nghĩ: “Trưởng lão Losakatissa hôm nay sẽ nhập Niết-bàn. Ta sẽ khuyên người ta cúng dường Trưởng lão đồ ăn như ý muốn”. Tôn giả Xá-lợi-phất đưa Trưởng lão vào thành Xá Vệ khát thực. Tôn giả Xá-lợi-phất và Losakatissa, dầu đưa tay cho nhiều người ở Xá Vệ, cũng không nhận được ngay cả một tô cháo, Tôn giả Xá-lợi-phất bảo Losakatissa về trước, ngồi tại phòng họp, rồi giữ đồ ăn nhận được đem về cho Losakatissa. Những ai được Xá-lợi-phất giao đồ ăn đem về, đều quên trao cho Losakatissa và tự mình ăn đồ ăn ấy.

Khi Trưởng lão Xá-lợi-phất đứng dậy và đi về tịnh xá, Losakatissa đi đến đánh lễ, Trưởng lão dừng bước, quay lại hỏi:

- Này Hiền giả, Hiền giả có được đồ ăn không?
- Thưa Tôn giả, chúng con sẽ nhận được đúng thời.

Trưởng lão Xá-lợi-phất hoảng hốt nhìn giờ. Thời giờ đã quá rồi. Trưởng lão nói:

- Này Hiền giả, hãy ngồi ở đây.

Trưởng lão bảo Losakatissa ngồi xuống trong phòng họp, rồi đi đến trú xứ Kosala. Nhà vua cho người lấy bát Trưởng lão, bỏ đầy bát với bốn loại bánh ngọt và nói:

- Đây là đồ ăn phi thời.

Trưởng lão cầm bát, đi về và nói:

- Này Hiền giả Tissa, hãy ăn bốn loại bánh ngọt này.

Nói xong, Tôn giả cầm bát và đứng chờ. Nhưng Losakatissa hổ thẹn vì lòng kính trọng đối với Tôn giả Xá-lợi-phất nên không dám ăn. Trưởng lão Xá-lợi-phất nói với Losakatissa:

- Này Hiền giả, hãy đến. Ta đứng cầm bình bát này, còn Hiền giả ngồi và ăn. Nếu tay ta rời bình bát này, thì không còn vật gì nữa.

Rồi trong khi bậc Tối thượng Tướng quân Chánh pháp đứng cầm bát, Tôn giả Losakatissa ăn bốn loại bánh ngọt. Do thần thông lực thuộc bậc Thánh của Tôn giả Xá-lợi-phất, bánh ấy không biến mất. Khi ấy, Trưởng lão Losakatissa được ăn như ý muốn, đầy đủ, no bụng. Ngày

hôm ấy, Trưởng lão Losakatissa đăc Niết-bàn không có dư ư. Bậc Chánh Đẳng Giác đứng một bên và chứng kiến thân vị ấy được hoả táng. Các Xá-lợi được thâu thập và điện tháp được dựng lên trên.

Lúc bấy giờ, các Tỳ kheo đang ngồi họp tại Pháp đường nói:

- Nay các Hiền giả, Losakatissa ít phước đức, ít nhận đồ cúng dường. Do ít phước đức, ít được cúng dường như vậy, làm sao lại được Thánh pháp?

Bậc Đạo Sư đến pháp đường hỏi:

- Nay các Tỳ kheo, các ông này ngồi họp tại đây, đang bàn câu chuyện gì?

Chúng Tỳ kheo báo cáo câu chuyện ấy lên Thế Tôn. Bậc Đạo Sư nói:

- Nay các Tỳ kheo, Tỳ kheo ấy do nghiệp mình làm, nên không được cúng dường và đồng thời chứng được Thánh pháp. Vị ấy thuở trước do làm chướng ngại người khác cúng dường nên ít được cúng dường; nhưng do chú tâm thiền quán vô thường, vô ngã nên được Thánh quả, chứng được các thắng pháp.

Nói vậy xong bậc Đạo Sư kể câu chuyện quá khứ.

(còn tiếp)

